

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 3. maj 2010
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsnr.: 2010-792-1291
Dok.: RAJ41406

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 906 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 12. april 2010. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Marlene Harpsøe (DF).

Lars Barfoed

/

Jens-Christian Bülow

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 906 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del):

”Vil ministeren redegøre for straffelovens strafskærpende muligheder i forbindelse med indbrudskriminalitet, hvor forbryderne bevidst udnytter en families tragedie eller død til at begå indbrud i de pågældendes bolig, og vil ministeren medvirke til at skærpe straffen yderligere for denne kriminalitetsform?”

Svar:

Justitsministeriet kan oplyse, at den, som uden besidderens samtykke borttager en fremmed rørlig ting for at skaffe sig eller andre uberettiget vinding ved dens tilegnelse, straffes for tyveri, jf. straffelovens § 276, stk. 1.

Strafferammerne for tyveri fremgår af straffelovens §§ 285-287. Efter straffelovens § 285, stk. 1, er strafferammen for tyveri som udgangspunkt fængsel indtil 1 år og 6 måneder.

Straffen kan stige til fængsel indtil 6 år, når forbrydelsen er af særlig grov beskaffenhed navnlig på grund af udførelsesmåden, eller fordi forbrydelsen er udført af flere i forening eller under medtagelse af våben eller andet farligt redskab eller middel, eller på grund af de stjalne genstandes betydelige værdi eller de forhold, under hvilke de befandt sig, eller når et større antal forbrydelser er begået, jf. straffelovens § 286, stk. 1

Inden for rammerne af straffelovens §§ 285-287 fastsættes straffen for tyveri efter straffelovens almindelige strafudmålingsregler i kapitel 10. Straffen fastsættes således af domstolene efter en konkret vurdering af omstændighederne i den enkelte sag,

Ved vurderingen af lovovertrædelsens grovhed lægges der bl.a. vægt på, hvorvidt der er tale om indbrud i privat hjem, om tyveriet er planlagt eller led i omfattende kriminalitet, samt om tyveriet er udført af flere gerningsmænd, jf. herved også straffelovens §§ 81, nr. 2 og 3.

Det anses endvidere som en skærpende omstændighed, at gerningsmanden har udvist særlig hensynsløshed, for eksempel ved at have forårsaget ødelæggelser i forbindelse med indbrud i privat beboelse, som går videre end det, der normalt er forbundet med indtrængen i fremmed hus, jf. straffelovens § 81, nr. 5.

Det bemærkes endvidere, at det fremgår af straffeloven § 81, nr. 10, at det ved straffens fastsættelse i almindelighed skal indgå som strafskærpende omstændighed, at gerningsmanden har udnyttet forurettedes værgeløse stilling. Bestemmelsen sigter ifølge forarbejderne til lov nr. 218 af 31. marts 2004 navnlig til kriminalitet, som begås over for udsatte persongrupper, men kan også være anvendelig, hvor omstændighederne bevirker, at forurettede er værgeløse. Som eksempel nævnes tyveri fra en bil, der som følge af et trafikuheld har måttet efterlades ulåst.

Det tilføjes, at opregningen i straffelovens § 81 af hensyn, som i almindelighed skal indgå som skærpende omstændigheder ved straffastsættelsen, ikke er udtømmende.

De af spørgeren nævnte forhold vil således også efter en konkret vurdering kunne indgå som en skærpende omstændighed.

Justitsministeriet finder på den anførte baggrund ikke, at der er behov for yderligere lovgrundlag for strafskærpelse i forbindelse med den indbrudskriminalitet, som omtales i spørgsmålet.